

צמאה נפשי

גליון 40

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 7.39	ירושלים: 6.26
תל-אביב: 7.41	תל-אביב: 6.41
חיפה: 7.41	חיפה: 6.33
ביתר עילית: 7.39	ביתר עילית: 6.41
רבינו תם: 8.19	
הנץ החמה: 6.21	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.53	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.29	
סוף זמן תפילה למג"א: 10.09	
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.33	

פרשת שמיני תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

"רבונו של עולם זכני לכל המעלות הרמות שזכו להם הצדיקים והצדקניות בזכות שמחתם העצומה בך, שמחה שלא הייתה לה קץ וגבול. זכני להיות כיוסף הצדיק שנאמר עליו "איש מצליח", כי היה תמיד צוהל ושמח, מקפץ ומרקד אף בבית הסוהר, אף בבור שאול שלא ראה קרן אור, כי אתה היית לו אור עולם, על כי לא הסיח דעת ממך מעולם ולא ראה דבר זולתך.

רבונו של עולם, "הבוחר בשירות ותשבחות", אנא זכנו להמשיך עלינו את רוח תפילתנו ושירתו של "נעים זמירות ישראל", את קדושת שמחתו ואת חן ענותו של "דוד הוא הקטן", שזכה לשבת על כסא ה' ולהשיב את מלכות ישראל למקורה על ידי שמחתו העצומה בך.

"וידם אהרן" (י"ג)

כל אדם צריך ללמוד ספרי מוסר, לדעת ספר "מסילת ישרים", לדעת ספר "שערי תשובה", לקרוא את פרק הכעס בספר "אורחות צדיקים", ללמוד לא לכעוס לדעת להיות בכל מצב בשמחה, ולדעת שהכול לטובה. כמו שכתוב על אהרן "וידם אהרן" אהרן ראה את האסון הכי גדול, הכי נורא בחיים שלו, שני בניו נדב ואביהו שהיו שקולים כאדם הראשון נהרגו, נשחטו לנגד עיניו. הוא לא נופל בייאוש, ממשיך הלאה בעבודה שלו, "וידם אהרן" הוא לא התבלבל משום דבר.

יש דרגה יותר גבוהה מ"וידם אהרן" - שקוראים לה "למען יזמרך כבוד ולא ידם", כמו שיש סיפורים מהשואה על יהודים שהיו רוקדים ושרים בתוך הכבשנים, בתוך תאי הגזים, מסופר שפעם אחת הכניסו הנאצים 50 בחורים ויזניצים לבילי שמחת תורה בתוך אחד מאולמות הגזים, במקום ליפול לייאוש נורא הם התחילו לרקוד ולשיר "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" - הייתה להם כזאת שמחה כזאת התלהבות כאילו הם רוקדים ושרים עכשיו בירושלים, בכותל המערבי, שרים שם ורוקדים. כשהנאצים ראו אותם רוקדים הם אמרו מה זה כאן! מה זה ריקודים? מה זה שירים? זה כפירה! הם רצו לשמוע שיהודים בוכים לשמוע בכיות, מה קורה כאן? אולם ריקודים באושוויץ?! הנאצים פרצו את הדלתות וצעקו תפסיקו את הריקודים תפסיקו את השמחה הזאת פה זה לא טאטרו! זה לא אולם ריקודים! אבל החסידים המשיכו לרקוד ולשמוח "כי מציון תצא תורה..." אמרו להם הנאצים אם כך אתם מתנהגים אתם צוחקים עלינו תצאו החוצה ומחר ב-9 בבוקר נחתוך אותכם חתיכות חתיכות עם כל העיניניים לא מיתה מהירה מיטת נשיקה עם גז, מחר נראה איך תרקדו. למחרת בבוקר הגיעה הודעה שצריכים להעביר מיד אלף פועלים למחנה אחר והיה חסר להם בדיוק 50 פועלים אמר אחד "הנה יש שם בצריף בדיוק 50 בחורים שידעו טוב לעבוד בואו נקח אותם" ומיד העלו אותם למשאית ונסעו משם. בזכות השירים והריקודים שעשו הם זכו להישאר בחיים וזה פירוש "על מוקד מזבח נצא במחול". יהודי לא מאבד את האמונה אף רגע אף שניה הוא רק רוקד ושר אפילו במצבים הכי קשים בחיים.

שאדם נמצא באיזה צרה, יש לו איזה בעיה, איזה קושי בחיים והוא לא נופל בייאוש ולא מאבד את האמונה אף רגע ומתחזק בשירים וריקודים ושמחה אז הוא לא בדרגה של "וידם אהרן" שהוא מקבל את זה בשתיקה אלא הוא נמצא בדרגה יותר גבוהה של "ולא ידם" למען יזמרך כבוד ולא ידם" שהוא שר רוקד ושמח בתוך הצרה בתוך הייסורים, הוא שר לה' מודה לה' על כל נשימה ונשימה. מה זה משנה מה עובר עליך? אתה צריך תמיד להודות לה' על כל נשימה ונשימה, כמו שכתוב על דוד המלך "למנצח בנגינות משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עימנו" - שאול רודף אחריו כולם מלשינים עליו הזיפים מלשינים עליו כשהוא היה בקעילה אז אנשי קעילה הלשינו עליו וכל מה שדוד הצליח להימלט מהם זה רק על ידי שירים שהיה קם בחצות ומנגן עד הבוקר. "ויאחזו אותו פלישתים בגת" - הפלישתים תפסו אותו בגת אמר "למנצח" והתחיל לשיר ולנגן. כששאול נכנס למערה לתפוס אותו התחיל לשיר ולנגן, "וישמרו את הבית להמיתו" - הוא ראה שכבר צרים על הבית כבר סובבים את הבית עוד מעט הכול יהיה מוקף בחיילים עם חיצים ורומחים, דבר ראשון שעשה דוד הוא התחיל לשיר ולנגן, דוד המלך כל הזמן כשהיה בצרה היה אומר שיר, ניצוח, ניגון, וככה ניצול מכול הצרות.

אדם רואה שהוא עובר כאלה צרות כאלה ייסורים אז המינימום זה לקום בעלות השחר ולשיר את השירים את הזמירות (אודה לא-ל, ידיד נפש וכי' כמובא בסידורים) ועל ידי זה להמתיק את הדינים. כי הדינים והצרות נמתקים על ידי רינה שירה וניגון כמו שכתוב "ירנו וישמחו הפפי צדיקי" - דוד המלך אמר כל אלו שחפצים את צדקי ירנו וישמחו. מה זה צדקי? זה דינים על ידי השירה והשמחה ימתקו הדינים אומר הזוהר ב"וישלח" שדוד המלך היה שר כל הלילה והיה מתגבר בשירות ותושבחות עד שעלה הבוקר. אדם צריך תמיד לשבח את הקדוש ברוך הוא ומי שידע לשבח את הקדוש ברוך הוא "תדיר כדקא יאות" אז הקדוש ברוך הוא מקבל את התפילות שלו ומציל אותו מכל הקטרוגים, מציל אותו מכל האסונות.

כשאנשים לא רוקדים לא שרים לא שמחים הולכים שבורים אז הם גם שוברים את הכול, אדם שבור אז הוא שבר את כל המערכת הוא שובר את כל הבריאה, למה אתה שבור? מה עכשיו שואה? תשיר תרקוד תגיד פרק תהילים תגיד "למנצח בנגינות מזמור שיר" 7 פעמים זה מביא את כל הישועות, שידוכים רפואות, זה מביא את הכל. כתוב באר"י - מי שיגיד למנצח 7 פעמים מובטח לו ישועות, בנים, רפואות וכו'. השירות והנגינות זה הדרך להמתיק את כל הדינים. ה' כועס על מי שאינו מתעורר לשיר לנגן ולזמר. אין שום דרך להמתיק דינים אלא על ידי שמחה וריקודים, וזה פירוש "על מוקד מזבח נצא במחול" שיהודי לא מאבד את האמונה אף רגע אף שניה, הוא רוקד שר ושמח בכל מצב בחיים בכל מקום - על המוקד באושוויץ לא משנה איפה הוא תמיד יגיע לשירה וריקודים.

יהודי זה מלשון "הודיה" הוא תמיד מודה תמיד שר מה שה' עושה זה טוב ה' איתנו תמיד, תמיד ה' הולך איתנו ה' לא יעזוב אותנו אף פעם אף רגע, אנחנו עם ה' העם הנבחר עם סגולה ומה היא הסגולה שלנו? הסגולה שלנו שאנחנו רוקדים על מוקד על מזבח זוהי הסגולה שלנו.

שבת מברכין

שבת מברכין זו שבת מיוחדת, אז אפשר לזכות לדברים הכי גדולים בעולם, כי כשיש שבת מברכין צריכים לכוון על הרגע של המולד. כי ברגע של המולד מתקבלות כל התפילות שמבקשים, בשניה של המולד מתקבלות כל הבקשות. ברגע הזה ממשיכים את ההשפעה לכל החודש, ברגע המולד נפתחים כל השערים ואדם יכול לקבל את המוחין לכל החודש, אז מקבלים את השפע של כל החודש ברוחניות וגשמיות. אדם יכול לפעול כל פעולה שבעולם ברגע המולד שזה עת רצון, ברגע הזה נמחלים כל העוונות. כל מי שיגיד באותו רגע תהלים, תיקון הכללי, ילמד גמרא, ליקוטי מוהר"ן, יגיד ליקוטי תפילות, יעשה התבודדות יזכה לכל הישועות.

המולד לפי הגרימ"ר יהיה בליל המישי בשעה 19.45 ו-6 חלקים

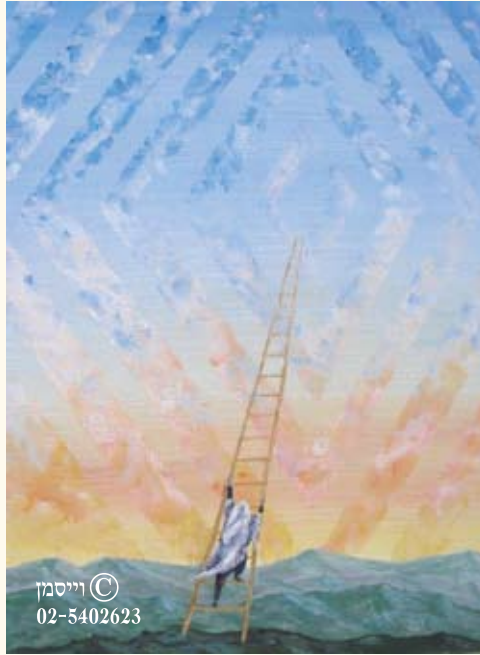
קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

שמך יועבר לברכה
 אצל הרב שליט"א
 לזרע בר-קיימא, לרפואה
 לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
 052-7602440 052-7639126
 toratbreslev@gmail.com

פני מלך

הקב"ה מוביל אותך

זה גם עניין של חיבור, של קשר, של יחוד, ידיעה שזה נקרא יחוד, להיות מחוברים אל ה' ממש. אדם צריך לראות את ה' בכל דקה ובכל רגע ובכל שעה, כל דבר שהוא רואה הוא צריך לראות שזה ה', כל דבר שקורה לו, צריך לדעת שזה הכל ה'. כל תנועה, כל דבר, הוא רואה את ההשגחה של ה'. הוא מאמין שה' מוביל אותו וה' מוליך אותו והוא בכל דבר מחובר אל ה', בכל מהלך ומהלך. נכון שזה דרגה של הצדיק אבל מה איתנו מי אנחנו? אנחנו אנשי הצדיק. מה זה נקרא אנשי הצדיק? הצדיק הוא מורה דרך שלנו, הוא לא מוותר עלינו, על אף אחד מאתנו. הוא לא מוותר ואנחנו גם לא מוותרים עליו.

לאדם יש המון שכל, והמון עצות לתת לכולם, והמון חכמה, והמון דרשות, אבל בעצם לראות מה קורה אתו, עם עצמו, איפה הוא נמצא בתוך התמונה הזאת, איך המוח נכנס ללב, כלומר איך כולו נהיה כלי לעבודת ה', זה כבר הרבה יותר קשה. ואת זה הצדיק יכול. רשב"י אמר אנא סימנא בעלמא. אני לא קיים, אני כלום, אני רק סימן. למה אני סימן, אני סימן לאלוקות. וזה כי הוא טיהר את עצמו עד שלא היה לו שום קשר לשום ישות, וכל המציאות שלו בעולם היתה רק להיות סימן. רואים אותו, הוא מזכיר את ה' מי שמסתכל עליו הוא נזכר בה', בכל דרכיך דעהו, כל רגע ורגע דעהו. ולא רק לזכור את ה', אלא דעהו

פרפראות התורה

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל" (ט' א')

חכמינו ז"ל אמרו במסכת מגילה (י' ע"ב): "כל מקום שנאמר 'ויהי' - אינו אלא לשון צער" (וי - לשון צער). נשאלת השאלה: מהו הצער שפקד את אהרן ביום השמיני למילואים (להקדשת אהרן ובניו לתפקידי הכהונה)? לפי הפשט אפשר להשיב - וכך אמנם משיבה הגמרא - שביום זה באה צרה גדולה על אהרן, במותם הפתאומי של שני בניו הגדולים, נדב ואביהוא. ולפי פירוש חסידי, היה עצם התפקיד המכובד של כהן גדול במשכן - בבחינת "צרה" לאהרן הצנוע והעניו, שאמר וחזר ואמר: מי אני ומה אני, שנתמניתי למשרה נעלה וחשובה זו? הצדיק רבי אורי מסטרוליסק, המכונה "השרף", היה אומר על-כך: נח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש, מלהיות גדול וצדיק מפורסם בישראל. (בני ציון)

"וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם" (ט' כב')

וזה בחי' ברכת כהנים, בחי' "וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם". כי הכהן הוא בחי' דעת, בחי' שמירת הברית, בבחי' "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה וכו'" (מלאכי ב', ז), וכו' "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל" (דברים לג', י'). וע"כ כל הברכות בידם. ועיקר הברכה ע"י נשיאת הידים, בחי' "שאו ידיכם קודש וברכו וכו'", דהיינו שצריכים לשאת בחי' הידיים, שהם בחי' עשייה, בחי' ממון הנמשך ע"י מעשה ידיו, צריך לשאת את בחי' הידיים אלו להדעת. ואז כשמקשר העשייה דהיינו הממון להדעת, משם נמשכין כל הברכות, בחי' "וברכך בכל אשר תעשה". וזהו "וישא אהרן את ידיו", ואז דייקא "ויברכם" - ברכת כהנים, "ויברכך ה'" - בממון, "וישמרך" - מן המזיקין, כי אז נמשך ממון דקדושה, שהוא בחי' ברכה, שהוא משומר מן המזיקין והס"א, שהם בחי' אנפין חשוכין, כי הממון מקושר להדעת, שמשם נמשך ברכה, בחי' אנפין נהירין, בחי' "אור פני מלך חיים", וזהו "יאר ה' פניו אליך" - בחי' אנפין נהירין, כי זה עיקר הברכה. (ליקוטי הלכות הגניבה ב', יג')

סיפור לפרשה

"ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם" (יא' י')

הצדיק רבי מאיר'ל מפרימישולן נהג לחזר בעצמו על פתחי נדיבים, ולהתרימם למען עניים ונצרכים. פעם הגיע רבי מאיר'ל לביתו של גביר אחד, שהיה תלמיד חכם ומדקדק במצות, אך ידו הייתה קפוצה לכל דבר שבצדקה. כשראה האיש את רבי מאיר'ל עומד בפתח ביתו, הבין שבא להתרימו לדבר מצוה, ומיד החל מתנצל בדברי חסידות מעושים: "הלא רואה אדוני, שאין שעתי פנויה עתה! אני ממחר לבית המדרש לשיעור הקבוע בתורה ולתפילה בציבור! ובעודו מדבר, נטל האיש מידו את כובעו ומעילו, והחל צועד בחופזה אל מחוץ לפתח הבית. מהר אחריו רבי מאיר'ל, ואמר לו: עליך ועל שכמותך כבר אמרה התורה: "כי מפריס פרסה הוא... והוא גרה לא יגר" (כתוב זה נאמר, על החזיר), ופירוש הפסוק הוא: מה היתרון שיש לפרסות צעדי של אדם, בהליכתו למקום תורה ותפילה - אם "גרה לא יגר" - אם הוא אינו מנדב לעניים את ה"גרה" - (גרה מלשון מטבע, כמו שכתוב: "עשרים גרה השקל").

"וישמע משה, וייטב בעיניו" (י' כז')

מסופר על "היהודי" הקדוש מפשיסחא זצ"ל, שהיה מלמד בימי נעוריו, בכפר אצל בעל בית אחד. במשך הזמן, כשכבר נתפרסם "היהודי" לצדיק גדול, חלה בנו של אותו בעל הבית, בעיניו, ואותו בעל הבית דרש ברופאים, ולא הועיל מאומה, וכבר נתעוור בנו לגמרי. והנה שמע הוא, שאותו אדם שהיה מלמד את בנו, משה, נתגלה כרבי קדוש. ומיד נסע אליו עם בנו החולה, כדי שיברך אותו בברכת רפואה שלמה. כשבא לשם, התחיל היהודי הקדוש לדבר עם בנו של בעל הבית בדברי תורה, ושאל אותו: משה! השומע אתה? - וענה הבן: "כן, שומע אני". אמר לו היהודי הקדוש מפשיסחא: כתוב בתורתנו הקדושה (ויקרא י' כ'): "וישמע משה, וייטב בעיניו..." וראה זה פלא - מיד התחיל הבן לראות בעיניו, ונתרפא....

שבת שלום!

לעילוי נשמת
ברטה
בן פרידה ז"ל

לעילוי נשמת
דוד
בן שלום ז"ל

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים טולדנו
בן אסתר ז"ל

זיו בן רחל הי"ו
- הצלחה ברוחניות
וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א